

בולעטין # 111 - וועד הכשרות
ארגון מוקדש לתיקון מצב הכשרות
 באמצעים של בירור, חקירה ודרישה, התיעצות, הודעה, והצעה
 חודש חשון תשס"ו לפ"ק

מספר מלחמת השם # 101

המאבק בישראל למען קיום היהדות פרק כ מבצע כשרות תולעים

בשנת תשכ"ו קרוב חג השבועות הלך פעם רבינו לאסוף כסף לעניי ארץ ישראל, ונכנס לבית המדרש של יוצאי וויין, פגש בו יהודי בלי זקן, ושאלו: האם הוא לובש שטריימעל ובעקיטשע (חליפת משי) ועל כך השיב: כן! ואז המשיך לשאול: האם הוא לובש גרביים לבנות? כאן הדבר הפריע לו, כי לא הביין

מדוע הוא שואל שאלות כאלה, נדמה היה לו כי הוא רוצה להקניט אותו, ולכן הוא השיב לאותו יהודי, שעבור 60 סענט הוא יכול לקנות לעצמו גרביים לבנות.

נו, פנה רבינו אל האיש הנ"ל: עכשיו תאמר מה רצונך להגיד בענין?

השיב האיש: דע לך כי אני יהודי פשוט העוסק באינסטלציה ואיני אוכל תולעים, ואילו אתם יהודים הלובשים גרביים לבנות זוללים תולעים!.

שאל רבינו את היהודי, אולי באמת תספר לי איך אנחנו אוכלים תולעים???

על כך השיב אותו יהודי, שהוא היה בחברה ידועה שעושה כרוב בשביל יהודים חרדיים, וראה איך שמוכרים לאותם היהודים כרוב שכתוב עליו "נבדק וכשר למהדרין מן המהדרין" והכרוב כלל אינו נבדק קודם אם יש עליו תולעים, עומדים שם גוים פורטריקנים שלוקחים חבילת כרוב בידיים וחותכים זאת לארבעה חתיכות וזורקים זאת לתוך המכונה, והמכונה חותכת את הכרוב לחתיכות יפות.

החלטה על הקמת וועד הכשרות

הסיפור הזה מאוד הפליא את רבינו, הוא שוחח על כך עם החבר שלו ר' הערשיל וועבער נ"י, ולאחר שיחות ארוכות סוכם ביניהם שחייבים להקים וועד כשרות שיבדוק את כל המפעלים, כי לפי מה שמספרים מי יודע מה שקורה עם ייצור, החלב, הבשר, הדגים, ומי יודע אם בכלל אוכלים כשר??? ?

התכנית התבצעה כאמור :

א. לארגן 2 אנשים מכל קהילה שיעבדו עם "וועד הכשרות", העבודה צריכה להתבצע כך, שהללו יסעו ביחד לבתי החרושת, ובכל מקום שימצאו ששם הכשרות אינו בסדר, אז כל העסקנים שיצטרפו לבדיקה יניחו מודעות בקהילתם בשם וועד הכשרות דאותה קהילה, שאותו מוצר אסור באכילה, וכך יידעו מיד מה שמותר ומה אסור.

ב. אנו זקוקים לשלשה מכוניות, בכדי שנוכל לקחת את כל אנשי הקהילות.

ג. ר' הערשיל וועבער נ"י נסע להאדמו"ר מסקווער זי"ע, ושוחח עמו על כל הענין, שם גם סיפר לו את כל הנעשה, במיוחד מה שמצאו בענין הכרוב שאוכלים יראים ושלמים שהם מלאים בתולעים, וזאת תחת הכשר הנושא את שמו של רב ידוע ומפורסם ואין פוצה פה ומצפצף, ועל כן החליטו כל המוזכרים לעיל לעסוק בנושא ולא לשתוק.

האדמו"ר מסקווער מחזק ידי העושים

האדמו"ר מסקווער זצ"ל חיזק אותנו בענין החשוב, והוא הבטיח לתמוך עבור ההוצאות בשנה הראשונה בסך של \$5.000

גם האדמו"ר מקליוולאנד היה מסור לענין זה בכל לבו, ורצה להשתתף בהוצאות ונתן סך של \$2.000 לשנה.

גם הגאון הצדיק רבי מנשה הקטן (קליין) שליט"א אבדק"ק אונגוואר רצה להשתתף בענין, ונתן בשנה הראשונה סך של \$2.000 להוצאות השנה הראשונה.

בקיצור, הדבר הראשון שהחלו לעשות היה לערוך ביקורת בבית החרושת שעושים את הכרוב.

לדאבון העוסקים בענין הוכח שהמצב היה עגום ביותר, נודע שכל מה שאותו יהודי סיפר, אכן הכל אמת ב- 100%, היה בידם עוד שני עדים שהעידו שראו את הכל ובדקו, והוכח שאכן בכלל לא בדקו את הכרוב.

הם ארגנו אז אסיפה אשר בה ישבו וחשבו מה לעשות בענין?, הללו חששו לספר את העובדות כהווייתן מאחר והרבנים לא ירצו לחתום על איסור נגד רב בעל מכשיר אחר, ולכן הוחלט לפנות לרבנים ולשאול בעצתם, כי היו אשר האמינו שאולי יהיו רבנים שירצו להתיר כשמדובר בצורך רבים ובהפסד מרובה.

הם שאלו אז 12 רבנים, והציגו להם את השאלה כדלהלן:

במוצאי שבת היה לי יארציט אחרי אבי ע"ה, ורעייתי הכינה סעודה ל- 150 אנשים ממתפללי ביהמ"ד של חסידי ויזניץ, כשבין היתר הכינה בסעודה כרוב ממולא.

מעשה עם כרוב...

באמצע הסעודה שאל יהודי מביין הנוכחים, האם רעייתי היא זו שבדקה את הכרוב, ועל כך השבתי, שרעייתי ב"ה נאמנת על איסורי דאורייתא ובודאי שאני סומך עליה שבדקה כראוי.

ואז אותו יהודי פנה אלי וביקש ממני שאשאל את אשתי איך היא בדקה את הכרוב, כי אם היא הכינה לכל כך הרבה אנשים סביר להניח שזה לא נעשה כראוי?

ואז טלפנתי הביתה ושאלתי את אשתי איך היא בדקה את הכרוב??? והיא השיבה, כי היא חתכה כל חבילה ל-4 חתיכות והסתכלה אם התולעים אינם זוחלים שם, ומאחר ולא מצאה שם כלל תולעים אז היא השתמשה בהם.

חזרתי לבית המדרש וסיפרתי את תשובת רעייתי, ועל כך קמה מהומה, הצבור שאל איך אפשר כלל לאכול כרוב כזה???

וכך פנינו לאבדק"ק שאפראן זצ"ל וכן לרבנים אחרים וכולם השיבו פה אחד שאסור לאכול את

הכרוב, בעת השיחה עם הרבנים המשיך השואל וטען כי זה בזיון גדול לרעיתו, היא תבוזה ברבים, ויראה כאילו אין לה נאמנות, הדבר עלול חלילה להזיק בצורה שכלל איני רוצה להעלות על דל שפתי, אבל שום דבר לא עזר, הרבנים לא ריחמו, ואינם רוצים כלל להתיר את הכרוב.

לאחר שקיבלנו את התשובות מהרבנים, שלא רצו להתיר אפילו בנימוקי הפסד מרובה, צורך גדול, שעת הדחק, ושלוש בית וכו'. ערכנו מודעה שבה אנו קובעים שאנו ראינו איך שהגוי חותך את הכרוב לארבעה חתיכות וזורק אותן לתוך המכונות, אנו שאלנו את הרבנים והם כולם השיבו שהכרוב לא כשר, והכלים שבישלו בהם חייבים להכשיר.

את המודעה תלו ברחובות באמצע הלילה בכל רחבי העיר, בבוקר כשהצבור הגיע להתפלל ראו את המודעות, ובכל העיר היתה המולה, חלק גדול מן האנשים החזירו במהירות את הכרוב, אחרים החזירו רק חצאי צנצנות, והיו זועקים על בעלי המכולות אתם מוכרים לנו כרוב עם תולעים? בעלי המכולות לא ידעו כלל מה להשיב, הם טענו שכתוב על

הצנצנות באותיות גדולות "כשר געקליבן קרויט
למהדרין מן המהדרין" ואם כן איך יתכן שכלל לא
בדקו? אבל לא עזרו להם כל התירוצים הצבור
הפסיק לאכול את הכרוב, רבינו שוחח אז עם כמה
בעלי חנויות שסיפרו שהכרוב יצא מן הביזנעס,
כמעט אף אחד אינו מוכן לקנות את הכרוב. ישראל
קדושים הם, כל זמן שלא ידעו היו אוכלים, אך מיד
לאחר שנודע להם הם הפסיקו לאכול.

הרב המכשיר מתרוצץ כשרץ

מסומם

ומעשה שהי' כך הי' :

בעל בית החרושת עבר מבית כנסת לבית כנסת
והוריד את המודעות, הרב בעל המכשיר היה אז
בא"י, הוא הגיע שבועיים לאחר מכן והחל לרוץ לכל
אותם הרבנים שקבעו שאסור לאכול את הכרוב.

הרב בעל המכשיר הכחיש לכל הרבנים, וזעק
געוואלד, שהכל שקר !!!

הרב בעל המכשיר בטלפון עם הגאון הצדיק אבדק"ק אונגוואר שליט"א

הרב המכשיר צלצל להאבדק"ק אונגוואר ושואל
אותו היתכן שהוא פרסם מודעה שבה הוא קובע
שהכרוב אסור באכילה מאחר ולא בדקו את
הכרוב ???

הגאון הצדיק אבדק"ק אונגוואר שליט"א השיב לו
שהוא לא עשה שום מודעה נגדו, אלא אך ורק השיב
על מה ששאלו אותו בענין, ועל כך התרעם הרב בעל
המכשיר בטענה, שהמודעות נעשו במכונת הכתיבה
שלו ואם כן איך הוא יכול לטעון שהוא לא פרסם את
המודעות, השיב הרב קליין שמסתובבים אצלו הרבה
אנשים ויתכן שמישהו הדפיס זאת שם, אבל הוא
אינו יודע על כך, זה נכון שהוא נשאל באותה שאלה
וכי הוא השיב תשובה.

לאחר שנוכח לדעת הרב קליין שהרב בעל המכשיר
הצליח להשיג את כל הפרטים על ידי חוקרים
פרטיים, אז הוא החליט לספר, שבאו לפניו 2 עדים

וסיפרו לו הכל, והוא ממש נבהל שיקרה דבר כזה
אצל יהודים?

הללו בנוסף לעדותם הביאו מסמכים, עדות של
עובדים, יהודים שהיו שם וראו הכל בעיניהם?
נו, ואם כן, מה יכול רב כמוני להשיב להם???

באמצע השיחה עם הגאון אבדק"ק אונגוואר
שליט"א, קיבל הרב בעל המכשיר טלפון מבעל בית
החרושת של הכרוב, הרב בעל המכשיר התנצל
וביקש מהרב קליין להמתין, הוא הוריד את הטלפון
על השולחן והרים את השפופרת השניה, ופתח
בשיחה עם בעל בית החרושת - כשהרב קליין שומע
הכל מהשפופרת שלו - הרב בעל המכשיר אומר
לבעל הבית המצב חמור, הם יודעים הכל, יש
בידיהם עדויות, יש להם עובדים שעבדו שם שהעידו
על תהליך העבודה, ומה עושים עתה?

בעל המכשיר התבלבל והודה

בעל המכשיר היה מבולבל לגמרי, הוא לא שם לב
שהוא הניח את השפופרת וכי הרב קליין שומע הכל,
הוא היה המום מאז שהגיע בעקבות ה"ברוך הבא"

שקיבל באותן המודעות, כאשר שונאיו הוציאו לאור את האמת בענין הכרוב שאינו נבדק.

הרב בעל המכשיר הניח את השפופרת והרים את השניה שבה המתין הרב קליין שהתרעם מדוע היה עליו להמתין כל כך הרבה זמן, הוא אמר כי לו היה מדובר באדם פרטי הוא היה סוגר את הטלפון, אך מאחר ומדובר ברב, ויתכן שבטלפון השני נמצא אדם שזקוק לתשובה דחופה ביותר לכן הוא החליט להמתין.

הרב קליין פתח אז ושאל את הרב בעל המכשיר מה אתה רוצה ממני? בעל המכשיר העיז וביקש ממנו שיפרסם מודעה בעתונים שבה הוא יודיע כי הוא לא אמר מעולם שהכרוב אינו טוב, ואז שאל הרב קליין ומה יהיה עם יתר הרבנים, האם הללו יסכימו לכך, האם הם גם יפרסמו מודעות כאלה, ועל כך השיב בודאי...

במציאות הרב קליין התחמק ממנו ולא כתב כל מכתב שהוא חוזר בו מדבריו בענין.

איך גילו את הפעילים בענין

חברת הייצור של הכרוב שכרה חברת בולשת, שעליה הוטל לחקור מי עשה את המודעה, החוקרים פנו לבעלי בית החרושת למכונות כתיבה, ושם אמרו לו כי באיזור ניו יורק הרב קליין בויליאמסבורג הוא היחיד שיש לו מכונה כזו, וכך נודע להם מי הוא בעל המודעה, בין 12 הרבנים שחתמו על המודעה לאיסור היה גם אבדק"ק צעהלים זצ"ל, והוא אף פעם לא הסכים לחזור בו.

לאחר שבעל המכשיר תפס מי הוא בעל המודעה, הוא הבין שבעל המודעה כבר יותר לא יעשה דבר, הוא פנה לרבנים לקבל מהם חתימות המעידות כי הוא רב מוסמך בכל הקשור לכשרות, וביקש בכך לחזק את ההשגחות.

הוא הצליח לקבל מ-11 מתוך אותם רבנים פרט לאבדק"ק צעהלים שלא היה מוכן לחתום על מודעה כזו.

לאחר שרבנו ראה את חתימת של האבדק"ק שאפראן על אותו בעל המכשיר, פנה רבינו להאבדק"ק שאפראן זצ"ל, ואמר לו, כי אינו יודע מה לעשות

מאחר והרבנית באה הביתה היום עם שני קרטוני כרוב שכתבו עליהם "כשר געקליבן קרויט למהדרין מן המהדרין" בהשגחת פלוני בן פלוני ואני שאלתי אותה איך קרה שאת קנית כרוב כזה ??? הלא הכרוב הזה צריך בדיקה מתולעים? ואז הרבנית השיבה לי, כי האבדק"ק שאפראן נותן על זה השגחה, וכי כך כתוב במפורש ב"דער איד", ולכן רבינו מבקש לדעת מה יש לרב לומר על כך, ועל זה השיב אבדק"ק שאפראן: ח"ו אני אינני נותן שום השגחה ובודאי שלא על כרוב !!!

המאבק על הכרוב

רבינו הסביר לו שרעייתו הרבנית אינה רוצה לשמוע כלל על כך עד שהיא לא תראה זאת במפורש ב"דער איד" שזה אינו אמת! היא אפילו לא רוצה ללכת לשאול את הרב, כי היא טוענת שכל מה שאני אומר זהו רק בגלל שאינני מפרגן לה קצת כרוב, וכי הוא מחמיר מדי בשבילה. כשמדובר בסימילאק היא עוד מבינה, אבל כש-12 רבנים אומר כשר, איך אני יכול לומר טריפה ???

כך ארגן רבינו קבוצה של אברכים שכולם יספרו לו סיפור דומה, ומאחר והאבדק"ק שאפראן היה יהודי ירי שמים באמת, לאחר כמה שבועות הוא פרסם מודעה ב"דער איד" שבה הוא מודיע כי הוא מעולם לא אמר שהכרוב כשר, אלא הוא כתב רק שאותו רב הוא רב שניתן לסמוך עליו, וח"ו שמישהו יחשוב שהכרוב כשר וכי הוא נמצא תחת אחריותו.

מעניין היה שאת אותו תרגיל עשו לכל הרבנים, אך אף אחד לא רצה לפרסם את האמת.

הר"ר ... נ"י קרא פעם להאבדק"ק וואידיסלאוו זצ"ל והוא שאל אותו בענין הכרוב איך הוא יכול לכתוב שהכרוב כשר? ועל זה השיב לו הרב מוואידיסלאוו שהוא יודע טוב שהכרוב לא יכול להיות בדוק בצורה כשרה מכמה טעמים:

1. על הכרוב ניתן לראות שחתכו אותו במכונה כשהיו שלמים, את זאת יכול כל אחד לראות גם מי שמבין רק קצת.

2. ניתן גם לראות את החתיכות האחרות של הכרוב איך שהם נראים אחרת.

3. הדבר החשוב ביותר הוא שחייבים לראות כמה עולה חבילת כרוב, כמה עולה חבילה, כמה עולה העבודה, וכמה זמן צריך לקחת עד שבודקים חבילה אחת, והחבילה כולה עולה לא יותר מאשר 59 סנט? אבדק"ק וואידיסלאב נתן אז נימוקים נוספים מדוע אינם יכולים להיות כשרים אך רבינו אינו זוכר אותם כרגע.

אבל הוא הוסיף, כי הוא עוד הכיר את הרב בעל המכשיר עוד מתקופת אירופה, והוא לא יכל להימנע מלתת לו מכתב המלצה.

רוצחים רוצים להרוג את הר"ר צבי וועבער נ"י

הבעל הבית של החברה שכר שני שחורים שנסעו עם משאית והמתינו להר"ר צבי וועבער נ"י, ורבינו ועוד חבר עמדו ושמרו על צבי, היו להם אז מוטות ברזל ארוכים, וזאת במטרה להכות בהם במקרה והשחורים יתנפלו עליו. רעייתו הרבנית פחדה מאוד, היא היתה פחדנית מטבעה. עברו כמה ימים עד

שעשו כמה דברים שלא ניתן עדיין לגלות אותם, עד שהבעל הבית נאלץ להפסיק באיומיו.

לאחר שרבינו וחבריו ראו שהרבנים כלל אינם מעוניינים לעזור במאבק בענין הכשרות, וזאת למרות שידעו שמצב הכשרות ירוד ביותר ל"ע, לכן נאלצו להפסיק בעבודת ועד הכשרות, ולאחר תקופה פתח במבצע "הצלה" שהחל עם ר' הערשיל וועבער נ"י, מודעות בענין פורסמו בעיתון "דער איד" וכן בעתון "מארגן זשורנאל".

וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות דארצות הברית וקנדה